

MET JEZUS NAAR DE ZEVENDE VRIJSTAD (1)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, wellicht is het bijbelse begrip “vrijstad” u niet geheel onbekend. In diverse oud-testamentische bijbelgedeelten is er over geschreven.

In deze tweedelige studie wil ik u laten zien, dat de in totaal zes genoemde Joodse vrijsteden in geestelijke zin verwijzen naar zowel (het grote Verlossingswerk van) onze Heiland Jezus Christus, als naar een ándere ultieme zevende vrijstad, het hemelse Nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:2), ook wel de Gemeente en de Bruid des Lams genoemd.

Iemand die in het oud-testamentische Israël een moord had gepleegd (opzettelijke doodslag), kreeg daarvoor de doodstraf. En wanneer de moordenaar erin slaagde om te vluchten, dan moest hij voortdurend op de hoede zijn voor de bloedwreker, een familielid van de vermoorde persoon. Indien iemand echter een onopzettelijke doodslag had gepleegd, dan mocht hij naar een door de Heere God aangewezen plaats vluchten, waar hij voorlopig veilig was. Ex. 21:12-14 (NBG51-vertaling) – *“Wie iemand zo treft, dat hij sterft, zal zeker ter dood gebracht worden. Maar voor het geval, dat hij het er niet op toelagde, doch dat God het zijn hand deed overkomen, zal Ik u een plaats aanwijzen, waarheen hij kan vluchten. Doch wanneer iemand misdadig handelt tegen zijn naaste en hem met list doodt, dan zult gij hem van mijn altaar weghalen, opdat hij sterve.”*

De door God aangewezen veilige plaatsen waren onder andere de zogenaamde vrijsteden (NB, in voorkomende gevallen kon men ook naar het brandofferaltair vluchten). In de vrijsteden waren onopzettelijke doodslagers veilig. Leest u Num. 35:10-34; Deut. 4:41-43; 19:1-13; Joz. 20:1-9.

Joz. 20:1-6 – *“Verder sprak de HEERE tot Jozua, zeggende: Spreek tot de kinderen Israëls, zeggende: Geeft voor ulieden de vrijsteden, waarvan Ik met ulieden gesproken heb door den dienst van Mozes. Dat daarhenen vliede de doodslager, die een ziel door dwaling, niet met wetenschap, verslaat; opdat zij ulieden zijn tot een toevlucht voor den bloedwreker. Als hij vlucht tot een van die steden, zo zal hij staan aan de deur der stadspoort, en hij zal zijn woorden spreken voor de oren van de oudsten derzelve stad; dan zullen zij hem tot zich in de stad nemen, en hem plaats geven, dat hij bij hen wone. En als de bloedwreker hem najaagt, zo zullen zij den doodslager in zijn hand niet overgeven, dewijl hij zijn naaste niet met wetenschap verslagen heeft, en hem gisteren en eergisteren niet heeft gehaat. En hij zal in dezelve stad wonen, totdat hij sta voor het aangezicht der vergadering voor het gericht, totdat de hogepriester sterve, die in die dagen zijn zal; dan zal de doodslager wederkeren, en komen tot zijn stad, en tot zijn huis, tot de stad, van waar hij gevloten is.”*

God bepaalde dat er zes vrijsteden moesten komen (NB, het getal zes verwijst in de bijbel altijd naar de [zwakke] mens). Namelijk drie in het gebied ten westen van de rivier de Jordaan en drie ten oosten van de Jordaan (Num. 35:13-14). De volgende vrijsteden werden aangewezen, zoals we in Joz. 20:7-8 lezen: *“Toen heiligden zij Kedes in Galilea, op het gebergte van Nafthali, en Sichem op het gebergte van Efraim, en Kirjath-arba, deze is Hebron, op het gebergte van Juda. En aan gene zijde van de Jordaan, van Jericho oostwaarts, gaven zij Bezer in de woestijn, in het platte land, van den stam van Ruben; en Ramoth in Gilead, van den stam van Gad; en Golan in Bazan, van den stam van Manasse.”*

Wanneer de oudsten van de vrijstad de aanspraak van de doodslager op bescherming erkenden, was hij in die stad voorlopig veilig voor de bloedwreker. Daarna werd hij berecht door de oudsten van de stad waar hij de doodslag gepleegd had op grond van het bepaalde in Num. 35:16-25a. Zij beslisten of hij recht had op bescherming of niet. Zo ja, dan mocht hij terugkeren naar de vrijstad en daar verblijven.

Num. 35:24-25a – *“Zo zal de vergadering richten tussen den slager, en tussen den bloedwreker, naar deze zelve rechten. En de vergadering zal den doodslager redden uit den hand*

des bloedwrekers, en de vergadering zal hem doen wederkeren tot zijn vrijstad, waarheen hij gevloeden was;.....”

Indien de bloedwreker de doodslager echter buiten de vrijstad aantrof, dan was hij gerechtigd om hem te doden. Num. 35:26-27 – *“Doch indien de doodslager enigszins zal gaan uit de palen zijner vrijstad, waarheen hij gevloeden was, En de bloedwreker hem zal vinden buiten de palen zijner vrijstad; zo de bloedwreker den doodslager zal doden, het zal hem geen bloedschuld zijn.”*

Als echter een moordenaar naar een vrijstad vluchtte, dan was hij ook daar niet veilig voor de bloedwreker. De oudsten van zijn stad moesten hem daar weghalen en uitleveren.

Broeders en zusters, het instituut “vrijstad” vertoont overeenkomst met Gods voorziening voor het volk Israël om in Egypte aan de Doodsengel (de bloedwreker) te ontvliden door de deurposten van hun huizen met het bloed van een geslacht lam te bestrijken. Dit lam wijst op Jezus, Die voor de zonden van het mensdom werd geslacht. Het geloof in Hem brengt ons redding. Zoals reeds werd opgemerkt, wijst ook de vrijstad op Jezus. Dit mogen we niet uit het oog verliezen.

Voor een goed begrip van de geestelijke schaduwbeelden wij dienen ons allereerst goed te realiseren, dat de zes vrijsteden door God als heilig werden aangemerkt (Joz. 20:7). Al Gods bepalingen over deze steden dienden immers om Zijn rechtvaardigheid uit te drukken en te handhaven. God wenste niet dat Zijn land waarin Hij woonde en dat Hij ook aan Israël ter bewoning had gegeven, zou worden verontreinigd. Evenzo ook heeft God Zijn Zoon Jezus geheiligd en apart gezet om het mensdom te verlossen. Al Zijn liefde, barmhartigheid, rechtvaardigheid en goedheid drukte Hij middels deze onbeschrijfelijk genadevolle daad uit (Joh. 3:16). Aantasting van de Naam van Zijn innig geliefde Zoon zal Hij dan ook beslist niet accepteren. Num. 35:33-34 – *“Zo zult gij niet ontheiligen het land, waarin gij zijt; want het bloed ontheiligt het land; en voor het land zal geen verzoening gedaan worden over het bloed, dat daarin vergoten is, dan door het bloed desgenen, die dat vergoten heeft. Verontreinigt dan het land niet, waarin gij gaat wonen, in welks midden Ik wonen zal; want Ik ben de HEERE, wonende in het midden der kinderen Israëls.”*

In Joz. 21 kunnen we lezen dat de vrijsteden ook waren aangewezen als woonsteden van de Leviëten. Wellicht was hiermee Gods bedoeling, dat er steeds personen in de vrijsteden aanwezig zouden zijn, die Gods Wetten kenden.

Welke waren nu de zes vrijsteden? Zoals we reeds hebben gelezen, waren het Kedes, Sichem en Hebron in het gebied ten westen van de Jordaan. In het gebied ten oosten van de Jordaan waren het Bezer, Ramoth en Golan.

Zoals we zullen gaan zien, zijn er in deze namen geweldige betekenissen verscholen, die, zoals ik reeds opmerkte, verwijzen naar Jezus' Verlossingswerk en naar het Nieuwe Jeruzalem. De term “vrijstad” (in het Hebreeuws “*ier-miklat*” – עיר-מקלט) alleen al, geeft precies aan waar het om gaat. Het betekent namelijk “stad van toevlucht, asiel, schuilplaats”, maar dan in de nadrukkelijke betekenis van “innemen”. Waar het God in geestelijke zin dus om gaat, waar het om gaat als wij gered willen worden en de straf voor onze zonden willen ontlopen, is het zoeken van onze schuilplaats en het innemen van onze positie in Zijn geliefde Zoon Jezus Christus.

Kedes

De eerste vrijstad was Kedes, in het Hebreeuws genaamd “*Kèdèsj*” (קדש). Het betekent “*heilige plaats, heiligdom*”. Deze naam is afkomstig van de stam “*kadasj*” (קדש), dat “*rein en heilig zijn, rein en heilig maken, rein en heilig verklaren*” betekent.

Met andere woorden, broeders en zusters, wanneer wij rein en heilig zullen zijn en aldus door God de Vader zullen worden verklaard, dán zullen wij veilig zijn voor de bloedwreker.

Dán zullen wij Gods bescherming mogen genieten.

Onze redding begint daarom met een diep schuldbesef van zonden en besef van eeuwige verlorenheid. Alleen en uitsluitend door de Liefde van God de Vader en actief uitgewerkt door de Heilige Geest worden wij vervolgens naar Christus toe getrokken (Joh. 6:44-45). Schuldbesef wordt in ons hart gelegd door de Heilige Geest (Joh. 16:8-11), zodra Hij daartoe een gevoelige hartegesteldheid ontdekt. Dan verwijst de Heilige Geest ons naar Jezus (Joh. 16:14). En ongetwijfeld zult u allen op de hoogte zijn van het feit, dat wij alléén en uitsluitend op grond van het geloof in het gestorte Bloed van Jezus rein en heilig voor God kunnen staan. Leest u Joh. 1:12,29; 3:16; Hand. 4:12; Rom. 3:23-26; 5:1; 1 Joh. 1:9.

Kirjath Arba – Hebron

De naam van de vrijstad Kirjath Arba (ook in het Hebreeuws “Kirjath Arba” – קרית ערבע genaamd) betekent letterlijk “stad van vier”. Een andere naam voor deze vrijstad was Hebron (in het Hebreeuws “Chev-ron” – הברון). Deze naam betekent “zetel van gemeenschap, vereniging, verbond, verwantschap”. Het modern-Hebreeuwse woord voor “vriend”, dat wil zeggen “chavèr” (חבר), staat in verband met het woord Hebron. Het werkwoord “chavar” (חבר) betekent dan ook “samen gevoegd zijn, verbonden zijn”.

Broeders en zusters, hoewel ik pas in Deel 2 van deze studie in zal gaan op de zevende vrijstad, het Nieuwe Jeruzalem, wil ik u in dit verband toch reeds wijzen op Ps. 122:3. Want het schenkt ons een blik op dit Nieuwe Jeruzalem, een stad die wél samengevoegd is. Dit betekent, dat de Bruid volledig zal bestaan uit wedergeboren kinderen Gods, die met hun Heiland in een verbond zijn getreden. Ps. 122:3 – “Jeruzalem is gebouwd, als een stad, die wel samengevoegd (חבר) is;

Bij Hebron denk ik ook aan het verbond dat God met Abraham sloot. Gen. 13:14-18 – “En de HEERE zeide tot Abram, nadat Lot van hem gescheiden was: Hef uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt noordwaarts en zuidwaarts, en oostwaarts en westwaarts. Want al dit land, dat gij ziet, zal Ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid. En Ik zal uw zaad stellen als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zal kunnen tellen, zal ook uw zaad geteld worden. Maak u op, wandel door dit land, in zijn lengte en in zijn breedte; want Ik zal het u geven. En Abram sloeg tenten op, en kwam en woonde aan de eikenbossen van Mamre, die bij Hebron zijn; en hij bouwde aldaar den HEERE een altaar. “

God deed een geweldige belofte aan Abraham en zijn zaad, zijn nakomelingen. We denken dan in eerste instantie aan het Israëlitische volk. Maar Paulus gaf een uitbreiding aan de definitie van het zaad van Abraham. De nakomelingen van Abraham, de vader des geloofs, zijn namelijk de wedergeboren kinderen Gods. Gal. 3:7,29 – “Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen.” Leest u ook Gen. 3:15; 12:3; 15:5; 22:18; Rom. 2:29; 9:6-8; Joh. 8:39-44.

Broeders en zusters, als wij na ons zondenbesef (de vrijstad Kedes) Jezus aannemen, dan worden wij Gods verbondskinderen en arriveren daarmee in de vrijstad Hebron. Dit kunnen we ook lezen in Joh. 1:12 – “Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;”

Als wij Gods kinderen zijn geworden, dan treedt Hij met ons in een verbond, cq. testament (Luk. 22:14-20). Daar in Hebron zullen wij net zoals Abraham voor Hem een altaar bouwen, d.w.z. Hem aanbidden. En als wij Hem gehoorzaam zijn, dan noemt Hij ons Zijn vrienden. Joh. 15:14 – “Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebiede.”

Sichem

Kenmerkend voor vurige, pas wedergeboren kinderen Gods is hun verlangen om God te dienen en voor Hem te arbeiden en zielen te winnen. Dit zien we terug in de vrijstad Sichem. De naam van Sichem (in het Hebreeuws “Sje-chem” – שכם) betekent “de nek tussen de

schouders als de plaats waar lasten worden gedragen, schouder, rug”, maar óók “eenparig, eenstemmig”. De naam is afkomstig van de stam “sjacham” (שַׁחַם), dat “buigen, neigen, overhellen (de schouders) naar een last, opladen” betekent.

Allereerst zien we hier het schaduwbeeld, dat Jezus de onnoemelijk zware last van onze zonden op Zijn schouders heeft genomen. Die last was voor ons véél te zwaar en zou ons naar het eeuwige verderf hebben gebracht. Maar onze lieve Heiland heeft die zware last van ons overgenomen. Hij kocht ons vrij op de slavenmarkt van zondaren en bood ons steun. Maar vervolgens moeten we ons goed realiseren, dat Jezus nóg iets op Zijn schouders heeft genomen, namelijk de heerschappij over de wereld met alle schepselen. Jes. 9:5 – “*Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder (שַׁחַם); en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;*”

Spoedig zal Jezus terugkomen om Koning te worden en de heerschappij uit te oefenen. Dan zal Hij ook optreden als Rechter. Zijn wij gereed voor Zijn Wederkomst?

Bij de naam Sichem denk ik voorts aan Jozef, die zijn broers opzocht. Gen. 37:12-17 – “*En zijn broeders gingen heen, om de kudde van hun vader te weiden bij Sichem. Zo zeide Israël tot Jozef: Weiden uw broeders niet bij Sichem? Kom, dat ik u tot hen zende. En hij zeide tot hem: Zie, hier ben ik! En hij zeide tot hem: Ga toch heen, zie naar den welstand van uw broederen, en naar den welstand van de kudde, en breng mij een woord wederom. Zo zond hij hem uit het dal Hebron, en hij kwam te Sichem. En een man vond hem (want ziet, hij was dwalende in het veld); zo vraagde hem deze man, zeggende: Wat zoekt gij? En hij zeide: Ik zoek mijn broederen; geef mij toch te kennen, waar zij weiden. Zo zeide die man: Zij zijn van hier gereisd; want ik hoorde hen zeggen: Laat ons naar Dothan gaan. Jozef dan ging zijn broederen na, en vond hen te Dothan.*”

Zijn broers waren bezig met het weiden van de kudde in de buurt van Sichem. Zijn vader Jakob zond Jozef vanuit Hebron naar Sichem. We zagen hiervoor, dat Hebron “*verbond*” betekent. Met andere woorden, zodra wij met God te Hebron in een verbond zijn getreden, moeten wij naar Sichem gaan om de kudden te weiden. Dan behoren wij de lasten van de zielen te gaan dragen. En dit werken op Jezus’ arbeidsveld doen wij eenstemmig en eenparig. Als wij aldus werken, dan zijn wij op weg naar Dothan. “*Dothan*” (דוּתָן) betekent volgens sommigen “*dubbel feest*” en volgens anderen “*twee bronnen*”. Deze betekenissen zeggen mij, dat wij dan op weg zijn naar de dubbele portie van de Heilige Geest (de spade-regentijd) en ook naar het Avondmaal van de Bruiloft des Lams. Dothan verwijst dus rechtstreeks naar het Nieuwe Jeruzalem, de zevende vrijstad. Daar zal de Hemelbruidgom in het huwelijk treden met Zijn geliefde Bruid, de Gemeente. Wat een geweldig feest zal dat zijn!

In gelijke zin lezen we in 1 Kron. 15:2,14-15, dat de Arke des Verbonds op de schouders van geheiligde Levieten moest worden gedragen. Deze Arke des Verbonds, welke was geplaatst in het Allerheiligdom van de Tabernakel, is het geestelijke schaduwbeeld van de Bruid.

Bezer

Het Allerheiligdom in de hemel is overigens voor onbekeerde, ongelovige mensen absoluut onbereikbaar en ontoegankelijk. Door de zondeval stierf de mens geestelijk en God sloot het paradijs af met een vurig zwaard (Gen. 2:17; 3:24). De mens was niet meer in staat tot gemeenschap met God (Ex. 33:20). Dit tragische feit komt tot uitdrukking in de betekenis van de naam van vrijstad Bezer. “*Bezer*” (in het Hebreeuws “*bè-tsèr*” – בֵּצֵר) betekent “*een niet toegankelijke, onbereikbare plaats*”. Maar het betekent ook “*goud*” (Job 22:24; 36:19) en “*(gouden) verdediging, fort*” (Job. 22:25).

Broeders en zusters, Bezer doet mij denken aan die heerlijke, voor de ongelovige zondaren volstrekt onbereikbare, gouden stad in de hemel, het Nieuwe Jeruzalem. Openb. 21:18 – “*En het gebouw van haar muur Jaspis; en de stad was zuiver goud, zijnde zuiver glas gelijk.*”

Wat is het dan onbeschrijfelijk geweldig en genadevol, dat voor wedergeboren kinderen Gods de toegang naar het Allerheiligdom door Jezus' Offer werd geopend (Luk. 23:45) en dat voor hen die heerlijke plaats in de hemel voor eeuwig wél bereikbaar werd. Vrijstad Bezer is voortaan wél bereikbaar en geopend.

Hebr. 10:19-22 – “Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.”

Geliefde broeders en zusters, volgende week vervolgen we deze studie over de vrijsteden. God zegene u en mij. Amen.